

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DI VIISIKOMANDÖR

Nr. 91

Veebruar 1937

9. aastakäik.

Põlegu need väiksed lambid, näitku valgust merele!

PÄÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta teia 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

Mul oli võimalus tutvuneda mitmesuguste India „Sõjahüüdu-dega“ ja lugeda imeilmselt tule-mustest kindrali külaskõngu puhul Indias. Need on kõige rohkem sil-mapaistvamad sündmused, mis on aset leidnud Päästearme ajaloos selles maailmajaos. Kõikjal võt-sid vastu kindralit settkonna ju-hid kui ka kubernerid provintsi-des, kust ta läbi sõitis, ja kõik kasid olid temaga ühenduses. Toome 6. ltk. ülevaate tema vii-mastest külastustest.

Kindral on nüüd Londoni ta-gasi jõudnud pärast hiljutist rünnaku Hollandi Ida-Indias. Olgu Jumal ühes temaga alaliselt tema järgnevate kohustuste puhul Ing-lismaal.

Komandör-leitnant Davis, rah-vusvaheline juht, juhatab erilisi koosolekuid meie maadel mitmete korpuste aprillikuus. Neid ridu kirjutades ei ole veel võimalik tuua tema rünnaku kava, kuid meie kasutame võimalust paludes oma lugejaid ühineda palves oh-vitseridega ja sõduritega koos-olekute edu pärast, mida peab komandör. Mul on rõõm saata ko-mandöri tema rünnaku ajal meie keskel.

Rünnak „Maailm Jumalale!“ on nüüd lõppenud, ja meie looda-me anda järgmises numbris kok-kuvõtte täist, mida on tehtud Ju-mala õnnistusega. Kuigi rünnak ise on lõppenud, ei tähenda see, et peame kahtestama oma pingu-tused rahva päästmiseks, vaid meie peame neid pingutusi jatka-ma, otsides patukõormaga rõhu-tud inimesi, ära ajades mured ja pimedust ja tuues Jumala valgust kõigile, kes on vaevatud. See on iga kristlase kohus, pühendades oma elu sellele kõrgele kutsele. Saagu jõud, mis on kulutatud ka-he möödunud aasta jooksul, vilja-rikkaks Jumala riigi levitamiseks ja leidku käesolev aasta tema eel-olevate võimalustega teenimises teid valmis handmas edasi „pääst-mise sõnumeid“ kõigile inimes-tele.

Möödunud kuul oli mul rõõm külastada iga korpust Eestis, kus peeti rida erilisi koosolekuid. Eri-liselt oli rõõm esmakordselt näha uusi nekruteid Rakveres. Meil oli hää vastuvõtt ja mu süda sooje-nes, nähes nekruteid kohtlast meelt ja tõsistust kui ka rahva huvi meie töö suhtes. Ka lapsed võitsid mind oma lauluga ja esinemisega. Meie algusine koosolekud kl. 5 p. l. ja lõpetasime kl. 10.15 õ. Mul on kaavatus veel kord külastada seda Päästearme tegevuse töötusri-kuist keskusi ja vaimulada Pääste-arme esimesi sõdureid Rakveres.

Tõde, mida peame mäletama.

Kirjutanud kindral EVANGELINE BOOTH.

MÕNED inimesed usuvad, et see, mida nad õpivad koolis, viib neid Jumala juurde; teised usuvad, et kirikus õpitakse seda; aga valgus ilmub meile ainult risti juures.

Meie salajased patud valmistavad meile hukkamõistmist. Kristus suri, et päästa meid neist.

Kristuse päästava vere läbi tõstetakse kõige sügavamale lange-nuid kõige kõrgemale. Tema päästmisel ei ole piire.

Ei ole kasu, kui otsitakse Jee-sust ainult päaga; sa pead otsima teda oma südamega.

Kui kaugele ulatuvad su mured ja vaevad? Kristuse päästev arm ulatub veel kaugemale.

Jeesus suri, et hävitada saart-na tegusid su südames — neid peab hävitama, sest muidu nad hävita-vad sind.

Kristuse rist annab meile jõudu mitte ainult kurjast loobumiseks, vaid ka hää armastamiseks.

Ei tähenda midagi, kes sa oled, milline sa oled, kus sa oled — ot-sid sa Jeesust Kristust kõigest oma südamest, siis leiad sa teda.

Edasilükkamine on meieaegne surr patt. Inimesed likkuvad edasi äralpeetust Jumalaga, liik-kavad edasi andestamist oma vaenlastele, likkavad edasi oma pattude tunnistamist. Kui meie ei õienda neid asju praegu, me võib-olla ei saa kunagi enam võimalust selleks.

Oma südames, oma elus, oma rõõmus, oma kurvastuses pane Ju-mal esimesele kohale, ja ükskõik kui halbades oludes sa ka ei oleks, tema viib sind läbi.

Me palume sageli Jumalat pa-randada midagi meie oludes, mi-da võib parandada ainult meie südames.

Ükski jõud taevas ega maailmas ei või takistada inimese ülekohut enese vastu, kui ta peab end ülal sarnaselt.

Ohver on parim näide, mida inime-ne võib anda oma usu tõsistusest pilkavale maailmale.

Kõigepäält ole lahke! Teiseks ole lahke! Kolmandaks ole lahke! Ükski mees ega naine, ükski laps ei või seista selle vastu.

Ära ole lahkestuste teiste vastu ka siis, kui sind käitatakse halvasti!

Märtsikuust alates juhitakse Päästearme tööd Eestis otse Tal-linnast, kuhu asutatakse Pääste-arme staap Eestis. Kindral on otsustanud, et adjutant Thyren saab Päästearme ülemaks Eestis, kelle kohustuseks on töö arenda-mine, päale Tallinna 1. korpuse juhtimise. Adjutanti assisteerib kapten Luther, kes saab meie staabiõhvitseriks. Loodame, et sel-le meie töökorraldusega Eestis saavutame suuremat edu ja võime olla kasuks rüügle.

Meil on sageli lootust ainult tegevaille. Kristuse mõõt aga on nõrku tõsta üles.

Suurimad kurvastused vähene-vad nende jagamisel.

Enesearmastus halvab kätt, nii et seda ei saa välja sirutada teiste aitamiseks.

Kõik mured, mis kunagi on lai-netanud, ei suuda kaotada patu-plekke. Kõik kuld, mida hoitakse maailma pankades, ei suuda maksta patuvõlga. Kõik kannatused, mida inimene võib läbi elada, ei suuda väähendada ta ka-ristust. „Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab maailma patud!“ (Joh. 1:29.)

Ära heida lootust, ära vaata ta-gasi, ära lase oma jumaliku loot-ust mitte minna madalikele sellepärast, et sa ei suuda lahendada maailma mõistatusi. Usk peab kinni, kui mõistus annab järele.

Peame meeles, et selles maail-mas me ei jõua kõrgusteni, kuhu saatana ei ulatuks me ligi.

Tõsiusklik on ka tegev-usklik.

Jumala andestuses on sarnane ülevõlavlus. Tema puhastuses on sarnane küllus, et ka kõige süga-vamale langenu võib saada puht-taks, plekituks.

Jumal ei ole meiega ainult siis, kui kõneleme ja õpetame teisi, vaid ka meie igapäevaste harilik-kuude tegude juures.

Saatana on viinud kümneid tu-handeid inimesi õnnetusse, aga ta ei ole veel ühtki säält välja aidanud.

Sellepärast, kui sinu hinges, su elus, su tulevikus või olevikus on midagi, mis vajab parandamist, siis tee seda nüüd! Palu — ära põlga seda jumaliku teed tulla ühenduse Loojaga. Ei leidu mingit muud teed.

Suurema tähtsusega kui mida me teeme, on — mis me tõesti oleme.

Kõige aram ja põlgituseväärsem aja tarvitamine on tegevuseta olek.

Sa ei või usku üles ehitada patu-udele, millest sa pole loobunud. Tee puhtaks ära, nagu jõgi kannab enesega ühes ära liiva.

Ükskõik, millised häädused sul-le ei näi ka praegu sest, siiski on õnnetus ainuke tulemus Jumala tahtmise vastupanekule.

Olen rõõmus, et mina kui diviisi komandör võin kogu oma huvi pöörata Eestile, ja igal ajal on minu huvi seesama, mis tal on ol-nud viie aasta jooksul, mil olen tohtunud töötada ühes oma arm-aste ohvitseridega ja sõduritega.

Rahvuslik üleskutse toimub lähemal pöevil; meie kutsume üles kõiki meie sõpru meie tööle kaasa aitama möödunud aastate esku-jul. Teie abi ja toetus tõttu ole-me võinud kohapääl arendada oma tööd. Meie ümivormis ohvitse-

Ükskõikluse näokate.

„KUI kaua meie oleme nüüd juba tuttavad?“ küsis keegi väljapaistvamaid isikuid Lääne-Aafrikas oma kaaslaselt, kes ni-metas end kristlaselks.

„Käesoleval sügisel sai 15 aastat,“ oli vastus.

„Ütle mulle, usud sa, et pean tingimata uskuma Jeesust Krist-just, kui tahan pääseda igavesest hukatusest?“

„Jah, absoluutselt.“

„Kas see on sulle ükskõik, kas ma lähen põrgusse või mitte?“

„Ei loomulikult mitte, seltsil-ne. Kuidas võid sa mõelda midagi sarnast?“

„Ma ei tea tõesti mitte, mida pean mõtlema. Nüüd oleme kohtanud üksteist alaliselt 15 aasta jooksul, ja sa oled kõnelenud mul-le nii palju igast asjast taeva ja maa vahel, aga kunagi sa ei ole veel küsinud, kuidas on lugu mu hingega.“

Oh, need tummad ja ükskõikla-sed kristlased!

Nad kannavad ükskõikluse kõvu ja kivistunud näokatteid ja päält vaadates neil on ükskõik, kui in-mesed nende ümber hukuvad, sest nad ise on kindlal alusel... arvad nad igitahes.

Ja kuidas on minuga ja sinuga — kas räägime neile, kellega koht-ame, Jeesusest? Oled sa näiteks rääkinud kirjakandjale Jumalast? Kas su peremes teab, et oled päästetud? Kõneled sa oma naab-ritega ja tööseltsilistega igaveste asjade üle? See oleks ju hirmus, kui kord nad peaksid ütleva meie kohta: „Nad rääkisid nii mitmit asjast taeva ja maa vahel, aga mitte iialgi Jeesusest.“

HÄÄ VASTUS.

Olev käis pühapäevakoolis ja oli väga tähelepanelik.

„Ühel päeval kõneles temaga keegi uskmatu ja kuri mees, kes üt-les: „Vasta mulle, kus Jumal, ja ma annan sulle ühe apselini.“

„Ütelge mulle, kus Teda ei ole, ja ma annan Teile kaks,“ vastas pois.

rid ja sõdurid külastavad teid lähemate nädalate jooksul teid annetele saamiseks.

Palun, aidake riiklikult. Ju-malal olgu Teiega kõikes teie töös Jumalale, see on proua Lockyeri, kes läkitab südantikke tervitusi kõigile, ja minu tõsine palve. Ma loodan teie keskel viibida lähemas tulevikus ja ühineda võitluses pa-tu ning saatana vastu.

Piibel on Jumala sõna.

Piibli nurk.

Kindel kalju, lõhkine.

- Kindel kalju, lõhkine,**
(Laul 62:7, 8.)
- Tahan jääda sinusse,**
(2. Moos. 33:22.)
- Et see veri alati,**
(1. Joh. 5:6.)
- Mis su haavust valati,**
(Joh. 19:34.)
- Minu patte lunastaks,**
(Jes. 53:5.)
- Päästaks, kurjast puhastaks.**
(1. Joh. 1:7, viimane pool.)
- Pisaraidki valaksin,**
(Laul 6:7.)
- Tugev küllalt oleksin,**
(Rooma 10:2, 3.)
- Ei see patust puhasta,**
(Eves. 2:8, 9.)
- Päästa võid su üksinda.**
(Ap. t. 4:12.)
- Mulle pole kitlemist —**
(1. Kor. 1:29.)
- Olgu austud sinu rist.**
(Kal. 6:14.)

- Viimast korda hingates,**
(Laul 103:15—16.)
- Silmi kinni sulgedes,**
(Op. s. 12:3—7.)
- Teise ilma ündsalt läen,**
(Joh. 14:2—3.)
- Sind ma kohtujärjel näen.**
(Matt. 25:31—32.)
- Kindel kalju, lõhkine,**
(1. Kor. 10:4.)
- Tahan jääda sinusse!**
(Laul 17:8.)

Viimast korda.

Maailmasõjas sai keegi Londoni parimaid tenorilauljaid lahingus haavata. Kuul tabas teda kuklasse ja tungis kaela. Kui ta toodi haiglasse, ütles arst, et ta peab tema keele ära lõikama, et hoida sõduri elu. Vaene mees ütles: „Olen olnud laulja kahekümne aasta jooksul ja tahaksin laulda veel viimast korda.“ Ta sai arstilt loa ja laulis: „Kindel kalju, lõhkine, tahan jääda sinusse.“
See oli ta viimane laul siin maailmas.

== Kõnelus. ==

Mida saatam ütleb, mida mina ütlen, mida Jumal ütleb.

KEEGI noor seltsiline saatis meile järgmist:

Neil päevil mul õnnestus näha fiit „Krigsropi“ (Sõjahüüd) kuupäeva 26. juulil 1890. a. Sääli oli minu seas kirjutatud midagi, mis on hästi sobiv ka meie ajal:

Pühapäev:
Saatam ütles: „Unine ja väsinud pääle nädalast 156d. Ära mine täna palvekoosolekule. Pühapäeva hommik on ainuke päev, mil võid puhata korralikult.“

Mina ütlen: „Ma ei ela enesele, saatam, ma kuulun Jumalale ja tahan teha tema tahtmist.“

Jumal ütles: „Ärka üles, kes sa magad: õõ on möödunud ja päev on saanud.“

Esmapäev:
Saatam: „Täna sul ei ole talvis paluda nii palju. Sa palusid ju peaaegu terve eilse päeva.“

Mina: „See on õigus. Teen täna üsna lühidalt.“

Jumal: „Valvake ja paluge, et te mitte kiusatusesse ei langeks.“

Teisipäev:
Saatam: „Ära pane täna univormi selga; igaüks vaatab sinule tänaval. Sa võid ju ükskord olla ka korraliku inimese viisil riietatud.“

Mina: „See on tõesti tõsi.“
Jumal: „Kes häbeneb mind, seda tahan ka mina häbeneada viimasel päeval.“

Kolmapäev:
Saatam: „Kapten oli eile õhtul liiga

vali, sul ei ole vaja kannatada kõike võimalikk.“

Mina: „Mind katsuti küll läbi iga-sugusel viisil.“

Jumal: „Kui teie hääd tehes ja kurja nähes kannatate, see on arm Jumala juures.“

Neljapäev:
Saatam: „Täna õhtul on ainult sõdurite koosolek, ei ole mingit tarvidust minna sinna.“

Mina: „Ma pean siiski võtma sellest osa.“

Jumal: „Ärge jätke mitte maha oma kogudust (ko'kutulemist), nagu mitmed seda teinud.“

Reede:
Saatam: „Sa olid eile õhtul nii hilja ülevall. See on põhimõtteliselt hullustus kulutada end sarnaselt.“

Mina: „See võib küll olla õige; aga ometigi — meil oli nii õnnistusrikas aeg eile!“

Jumal: „Kes oma elu tahab hoida, see kaotab seda, aga kes oma elu kaotab minu ja armuõpetuse pärast, see leiab seda.“

Laupäev:
Saatam: „Möödunud laupäeval sa müüsid nii mitu „Sõjahüüdu“, et sa võid kindlasti puhata täna oma vabal ajal. Homme on ju jälle neil koosolek.“

Mina: „Ometigi, meie ei tohi võtta seda nii rahulikult, kui inimesed, keda me võiksimme päästa, hukuvad.“

Jumal: „Räägi sõna, kas olgu aeg või mitte! Hüüa valju häälega, ja ära ole mitte vai!“

Sinu piibel ja selle sõnum sulle.

Kui sa oled üksik ja kartlik:

Loe Laul 27, Jesaja 12:2, 41:10, Matt. 6:19—34, 11:28—30.

Kui sul on kurvastused ja mured:

Vaata Laul 37, Joh. 14, Ebreä 12:5—11, Rooma 8:28, 1. Kor. 15, Ilmutuse 21.

Kui oled hädas ja sind kiusatakse:

Laul 23, Jesaja 26:3—4, Luuka 8:22—25, 1. Kor. 10:12—13, Ebreä 4:15—16, Laul 139.

Töötus Jumala varjamine:

Jesaja 30:18—21, Matt. 10:29—31, 28:20, Vilippi 4:19.

Kui kõik näib tume ja pime:

Loe Jesaja 40.

Kui sind ootab mõni kriis:

Loe Laul 46.

Kui oled kesk ägedat võitlust:

Evesuse 6:10—18.

Kui tunned, et sul ei ole osa sellest, mis kuulub päästmisele:

Loe Jesaja 1:18 ja 55. ptk. Matt. 11:28, Ilmutuse 22:17, 1. Moosese 15:6, Rooma 3:21—25 ja 4:4—8, 2. Kor. 5:21.

Kuidas sul läheb:

Laul 37:5—7, Jesaja 37:14—20, Mark. 11:22—24, Luuka 11:1—13, Vil. 4:6—7.

Jumala töötused on kindlad, kui me vaid usume neid!

(Lõika see välja, pane oma piiblisse ja loe seda sageli.)

Rohkem rõõmu.

„Aga kui nemad lähte nägid, said nemad väga rõõmsaks.“

Matt. 2:10.

Meie, inimesed, vajame rohkem rõõmu oma igapäevases elus. Meie mäletame, kui kerge oli ka raskeim töö lõpule viia, tehes seda rõõmuga. Kui hää on koos viibida inimesega, kes ka kannatustes ja raskustes oskab olla rõõmus. Missugune õpetaja kolialajaid meid edukamalt võis õpetada, kas tasane või rõõmus? Ma mõtlen, igaüks vastab, et rõõmus. Et meie, kristlaste elus oleks rohkem rõõmu, see on Jumala tahtmine. Ja kui meie oleme lahked ja rõõmsad, meeldib see igale inimesele. Jeesus ei olnud kindlasti mitte kurvameelne, vaid oma väljastumises rõõmus ja julgus. Tema tähendamissõnad sätestavad rõõmud ja häast tahtest. Jeesus õpetab, et meie kannaksime oma risti, — eluraskusi ja kannatusi rõõmuga. Tema õpetab veel, et meie peame annetama rõõmuga, öeldes: „kes sinult ühe riide võtab, sellele anna veel teine.“ Meie peame töötama ja oma kohustust täitma rõõmuga; kui keegi sind sunnib ühe penikoorma käima, siis käi veel teinegi. Meie peame palvetama ja paastuma rõõmuga, mitte kui salalikud, kes teevad end kurvanäoliseks.

Rohkem puhast rõõmu; rõõmu, mis ei määri südant aeg hinge. Rõõmu otsida alkoholist, eluvõrraste filmide vaatamisest, kaardimängust, inetute naljade kuulamisest, see ei ole rõõm, vaid mürk, mis on häving kehale ja surm hingele.

Meil on tihhat korda puhtam rõõmuallik, ja kui keegi on joonud sellest allikast, siis ta ei igatse enam musta vett. Inimene, kes teab, et tunnud päästmise rõõmu, on joonud sellest puhtast allikast.

Puhas rõõm asub süäl, kus on Jeesus. Kuid selle rõõmu omanime nõuab alandust, sest „suureliste teie paneb Jumal vastu“. Targad Hommikumeestad pidid lahkhoma Jeesusele, jätma seljataha kuningalossi hiljuse ja astuma üle väikese madala ukse, vaeses Pelelemma alevis. Alanduse tee — ainuke tee tõisele rõõmule — olgu see meie igaühe tee!

V. Muul.

Armee naeratus.

Noor naissalvatsioonist jalutas tänaval täies univormis, mõteldes auhale läbielamusele, kui keegi vanem daam teda peatas, öeldes: „Mu armas, teie näete välja nii õnnelik; minu soov oleks, et Torronto leiduks rohkem teie sarnaseid.“ Noor salvatsioonist juhtis teda lähemasse Päästearme ruumi, kus too daam võttis esimest korda osa Armees koosolekust.

„Kas täna on päästmist?“

TA istus ja mängis tee ääres, väike neljaastane poisike, kui möödusin temast. Ta naeratas oma väikese määrdunud näoga, nähes ja tundes mind. Ma peatusin hetkeks ja vaatasin väikeste käte hoolikale tööle liivas, kui ta järsku vaatas üles ja kutsus: „Tädi, kas täna on päästmist?“

Poistu ei olnud mulle võõras. Suvistel vabaõhukoosolekutel ta oli alaline osavõtja. Kas ilm oli ilus või halb, oli ta alati oma kohal, trummilööja ligilad. Aga siis saabus sügis, õhtud muutusid pimedaks ja päästesseõndrid ei tulnud enam turuplatsile pidama koosolekuid. Ja nii ta väljendas oma imestust ja igatsust koosolekute järele küsimusega: „Kas täna on päästmist?“

Küsimus ei olnud mulle võõras. Olen kuulnud neid sõnu mitu korda enam. Neid on sosistanud mulle surmavoodil kustuvad hääled, olen kuulnud neid noortelt — pooltrotsivalt, võib-olla oodates kuulda, et see ei olnud neile — mehed ja naised igas vanuses, kes koormatud igasuguste pattudega, imestavad: „Kas minule leidub päästmist?“ Ei, see küsimus ei olnud uus! Ja ometigi ta sai mulle uueks, koormavaks, tõsiseks minu hingele sellel sügispäeval. Väike küsija muutus mulle kui esindajaks tuhandepäälisest hulgast, haaratud kahetsusest, meeleheitest, lootusetusest — patu kibedast järeltulest — kes küsivad: „Kas minule leidub päästmist?“

Oh ja, on päästmist! Halleluuja! Kui meie õnnistegija ütles Kolgatal: „See on lõpetatud,“ vastati inimkonna suur küsimus. Antud vastus, sõnum, täitis teavast hõiskamisega, mida inglid kandsid edasi. Ta tungis maailma pimedusse, kantud Jumala rikkalikust, soojast armastusest, ja teda saatis kõigjal taevalik valgus. Kahetsus, meeleheide ja lootusetus põgenes. Valgus, rõõm ja lootus täitis inimest südameid. Ja veel praegugi leidub päästmist! Päästmine igast patust! Päästmine Jeesuses Kristuses, kes annab kindlust ka surmas!

Mis on päästev usk?

Usk, mis päästab, kõneleb järgmiselt: „Ma olen suur patune, ma olen ära teeninud põrgu; kuid Jumal on tõotanud andestada mulle, kui tulen Tema juurde kahetsuse ja usu läbi. Sellepärast tulen Tema juurde, kahetsen oma patte ja alistun Temale. Ma usun, et Jeesus Kristus suri minu eest, ma toetan Ta halastusele, mis väljendub Jeesuses, ning usun vastavalt Ta tõotustele, et Ta võtab mind vastu, andestab mulle ja armastab mind, ja et Ta seda kõike teeb mulle just nüüd.“

Oled sa rahuldatus inimene?

On olemas rahulolu, mis on kõige inimliku õnne aluseks. Meil on nii vähe õnnelikke inimesi, sellepärast et meil on nii palju rahulolematuid inimesi. Rahulolematuid ei kasva aga välja nii palju puudusest ja hädast, kui meie suurenevast vajadusest. Meie oleme nõudlikumad elu vastu kui meie isad ja vanaisad. Kultuuri ja tehnika saavutused, mis peakisid tegema meid rahulolelikuks ja õnnelikuks, mis tõotasid meie päevi muuta ilusamaiks ja mugavamaiks, on pööratud inimese vastu. Nad on inimese teinud rahulolematuks. Meie oleme selle tõttu nii õnnetu, et oleme asjade orjad. Kaduva orjad aga on alati õnnetu inimesed; sest meie süda on liig suur, et seda võiks täita maise. Ta on ja jääb rahutuks, kui ni on leidnud rahu Jumalas. Sellepärast on mõtetust uskuda, et

„ja selle juures usuvad nad saavutanud olevat inimkonna kõrgema astme.“

Keegi kunstnik on loonud kohtuva pildi sellisest rahulolemisest. Täiesti langenud, määrdunud inimene istub oma töö juures. Tema näos on nüridus. Tähti toidunõu näitab, et ta on võinud oma kõhu täita, ja kruus, et ta janu on kustutatud. Nüüd on tal vaid üks igatsus: piibuke! See rahuldab. Selle juures ei tunne ta orjapähe, mis teda kinni hoiavad, ega sulasepõlve, mis teda koormab. Ta maitsab elu päevast päeva. Ta ei ela, ta vaid elutseb. Ta pole inimene, kes on pärit igavikust ja kes kuulub igavikule, ta on vaid loom.

Kole pilt inimlikust langusest! Kuid ära saa kohtumõistjaks! Ära mõtle, et see pilt ei puutu minusse! Selliseid inimesi on igas seisus-

mida rohkem meie nõudeid täidetakse, seda rahuldatumaks ja õnnelikumaks meie saame.

On küll olemas rahulolu, mis lepitab selle maailma asjadega. Kuid see on rahulolu, mis välja kasvab inimese olemisvormist, mis asub ühel tasemel loomaga. Inimene, kes veel ei ole tegelenud tõelise elumõtte küsimusega, inimene, kes on muutunud võitluses väsinuks ja jõnetuks ja kes vaid siis on rahuldatus, kui tal on süüa ja juua ja võib-olla pisut lõbustust, see ei ole enam Jumala kuu, see on ka viimase jälje jumaliku olemisest eneses häitanud.

Vaadakem kord tõele näkku, katsume endid tõsiselt läbi, kas meie kuulume selliste rahulolematute hulka. Milline on meie mõtlemine ja püüded? Kui sageli kuulume inimesi ütlevat: „Kui ma vaid seda või teist võiksin enesela-

ses. Meie kohtame neid tööriisi kui ka toredas kodanilises riietuses. Need on peamiselt häätahklikud inimesed. Need austatakse. Nendega võib hästi läbi saada. Neid hinnatakse kui alluvaid ja kui isandaid. Kuidas aga otsustatakse nende üle igaviku seisukohalt? Häda inimesele, kelles on igatsus surrund, häda inimesele, kelle rahulolu pole muud kui leppimine kaduva olukorraga, kes ütleb: „Söögem ja joogem, sest homme oleme surrund!“ Nad on kaotanud oma inimsuse, nad on surrund, enema kui surrid, nad on elavad labad. Selline rahulolu pole õnn, vaid needus.

Aga on olemas rahulolu, mis rahuldub selle maailma asjadega, kuid selle maailma asjad ei ole talle kõik. Seda võib olla ainuüksi õige rahulolu. Inimesed, kes elavad selles rahulolus, rõõmustavad kõigest maigest andidest,

kuid nad hindavad maiseid andeid õieti, kuna nad on õppinud vaatlema neid igaviku valguses.

Oled sa selline rahulolev inimene? Oled sa inimene, kelle rinnas on saanud elavaks igaviku igatsus, kes sellepärast rahul ei ole selle maailmaga, kes aga ometi rahule jääb selle maailma asjadega?

Ainult inimesed, kellel on selline igatsus, kuulavad Jumala sõna ja neil on igatsus Jumala sõna järele.

Häda täissõnule! Häda rikkale! Häda rahuldatuile, õnnistage näljaseid, neid, kes ei ole rahul iseenesega. Need inimesed püüavad saavutada igavest varandust, ootavad, et Jumal annaks neile oma rahulduse. Siis nad kogevad ka, et kõik selle maailma asjad, ei vähe ega palju löbu, ei vähe ega palju rikkust, ei või täita kõhtu; sellised inimesed kogevad, et meie vaestust ei saa kõrvaldada raha ega varaga, ei teadusega ega oskusega, et meie rahulolematust ei saa võita löbu ja enesearmastusega, vaid et siin peab midagi tulema esile, mida inimene ise ei või enesele anda, mida talle kingitakse armust ja halastusest taevaselt Isalt. Taevane Isa oma poja Jeesuse Kristuse läbi toidab näljaseid, rikastab vaeseid ja annab rahuldamatule rahulduse; sest Jeesus Kristus on elu leib. Kes sellest leivast sööb, see ei nälgii ialgi. Ta on meie rahu, meie õnn, mis ei möödu ialgi, vaid mis jääb püsima. Ja kui meie oleme rahulolematud vaadates meie enestele, siis astub Ta meie eest esile. Tema õiglus on meie õiglus. Tema pühadus on meie pühadus. Tema läbi võime meie seista Jumala ees. Tema sees saab meie rahulolematust meiega rahulduseks. Tema. Ainult rahulolemine Temas ja rõõm Temas võib anda meie elule tõelise rahulduse.

Mitte täiuslikkus, vaid hukatus.

Ükski pole vist olnud nii õiglane ja kindel kõnes, kui metodismi rajaja John Wesley. Kord kohtas ta kedagi härrat, kelle eluviisid olid talle tuntud. Neil tekkis järgmine kõnelus:

„Härra Wesley, teie jutlustate täiuslikkusest, eks ole?“

„Mitte teile,“ vastas Wesley.

„Miks mitte mulle?“ päris härra.

„Sellepärast, et jutlustaksin teile hoopis midagi muud,“ vastas Wesley.

„Ja nimelt mida?“

„Kuidas püüda põrgu hukatuses,“ vastas Wesley.

Lugege ja levitage Sõjahüüdu!

SINU VÕIMALUSED.

Kirjutanud kindral WILLIAM BOOTH.

Maailmas on arvatama palju inimesi ja taevas on alati kasvav hulk neid, kes on ümber pööranud, sellepärast et Jeesuse sõbrad on ütelnud neile mõned sõnad isiklikult täiesti ootamatul juhul.

Võimalusi, sarnaselt kasuks olla, on arvatama palju. Meie kohtame nendega iga päev, ja mitmed meie seast mitmel korral päeva jooksul. Aga oh, kui sageli nad ei mõödu meist, nii et me isegi ei pane neid tähele ja ei tarvita neid! Nii ei peaks sindima. Ma palun sind: Hoolitse oma võimaluste tarvitamise eest!

Ma soovin, et sa võiksid tunda, kuidas meie univormi või mõne märgi kandmine, mis näitab su kuuluvust Armeesse, äratav inimestes ootust kuulda sult midagi igaveste asiade üle.

Mitmel juhul äratav sinu hooletus selle kohustuse täitmisele inimest neis, kes näevad su ülalpidamist, ja nad vaatavad sulle kui salalikule, kes usub vaid poolikult tõesid, millele Armeed annab suurt tähtsust.

Haara kinni igast võimalusest! Loomulikult tulevad sulle alaliselt võimalused rääkida su oma perekonna liikmetega nende vaimuliku hää käekäigu üle. Aga need ei ole praegu need võimalused, millele mõtlen, kui tähtsad nad ka ei oleks. Mitte ka sellele, kui tähtsad need teised ei oleks. Ka ei pane ma praegu su südamele, tarvitada iga võimalust rääkimiseks oma seltsilistele nende asiade üle. Ma mõtlen millelegi veel enam kui sellele. Panen sulle tõsiselt südamele, et tarvitaksid iga võimalust, mis sulle antakse rääkimiseks jumalakartmatute su ümber päästmise üle. Palun sind, et sa ütleksid mõne sõna või räägiksid vähe inimestega, kellega kohtad rongil või trammis, — et siis, kui sa ostad või müüd, kui kohtad võõraid oma teel, oleksid alati valmis rääkima nendega mõne sõna Jumala päästmise eest.

Võib-olla mõni teie seast ütleb: „Ma ei või teha seda. Ma ei ole kunagi võinud teha midagi sarnast. Mulle see ei meeldi.“ Võib-olla mitte! Aga oota hetkeks! Loodan võivat näidata sulle, mitte ainult, et sa võid teha sarnast tööd, vaid ka, et leiad selles rõõmu.

Et jõuda selleni, annan sulle nõu, otsustada rääkida päästmise üle esimese võõraga, kellega kohtad pääle selle kirjutuse lugemist.

Ära usu, et on absoluutselt tarvilik mõelda juba ennem sellele, mida ütled. Piha Vaim annab sulle, mida pead ütleva, ja õnnistab sind su rääkimise ajal.

Esikülje pildi juurde.

Tulitorni valguse tugevus

„Nõnda paistku teie valgus.“

Tulitorni juures on alati midagi suurepäraselt ja kangelaslikkust, mis äratav meis aukartust ja imetust. Juba selle asukoht mõnel üksikul maanil või paljal kaljul vastu tuud merd, ja ta äraarökimata tähendus merimeeste kindluse-na, tekitab meis kindlat aukartust, ja isegi ainult mõte tulitornile räägib meie vaprust ja ustavusest. Ning kui me saame võimaluse külastada ja vaadata lähemalt mõnd ustavat mässavate elementide trotsijat, poeb meisse teadmine tema vahvusest, mida peab austama.

Hiljuti mul oli võimalus külastada Montauki tulitorni Long Islandi lõunapoolsemal neemel. See kivimontument ehitati aastal 1795 ja seisab majesteetlikult liivarannikul, antud merilainete ja taevatuulte tujuude hoolde. Vihased lained

kohisevad ja heitlevad paarsada jalga tema alusest, pimedus ja valgus, külmus ja soojus vahelduvad. Ta seisab ometigi nii kindlalt ja truult oma kohal ja valvab, hoiatab ning näitab teed.

Palju paralleele võib tõmmata vaimulikkude olude ja tulitorni hing selle ülesande vahel. Siin tahame peatuda aga ainult ühe juures, see on tulitorni valguse tugevus juures.

Torn ise on nagu vägev kivimass ümmariku auguga keskkohas, milles asub kitsas spiraalne trepp. Siin me ronisime üles nii mitu trepiastet, et kaotasime nende arvu ning jõudsime viimaks lampide ruumi.

Kuna see juhtus keskpäeval, ei olnud majak valgustatud, ja meil oli võimalik vaadelda tulitorni süüdat, valvava silma sise-

Pääle selle ole hoolas valvama oma võimalusi! Ka kordan veel kord, et Jumal juhatab sind. Aga kus sa iial leiad võimaluse, katsu teha oma parimat sellega! Oh, kui sageli tulevad ja lähevad võimalused, ilma et märkaksime neid!

KAS me ise ei tee endile sageli etteheiteid, sellepärast et laskisime sarnaseid võimalusi minna kaduma? „Mispärast ma ei rääkinud mehele, kellega rääkisin, midagi ta hinge üle?“ või: „Mispärast ma ei ütelnud sõnagi naisele, kellega ma kõnelesin nii mitme muu asja üle?“

Vahest võib juhtuda, et mõned neist, kellega kõnelemiseks Jumal on annud meile võimalust, haigestuvad ootamatult ja surevad. Siis ütleme oma sidame kibeduses: „Oh, mispärast ma ei ütelnud talle üht sõna hoiatuseks, kui mul oli selleks võimalus? Nüüd on igavesti hilja.“ Võib-olla Jumal kordab seda „mispärast“ kord kohtupäeval? Ole sellepärast valmis!

Veel kord, ole ettevaatlik ja ära saa asjatult komistuseks, kui on vaja rääkida võõrastega!

Räägi lahkusega ja õrnasti kõige vajaliku aupaklikkusega, ja sa oled üllatunud leides, kui kaugele sa võid minna, ilma et äratada ehameldivusi. Kui keegi tunneks end haavunud, pead sa paluma temalt vabandust. Siis tahan manitseda sind olla kindel oma meeles ja sidame poolest puhas oma kõnes.

Mitmel juhul võib äratada tähelepanu rääkides midagi oma kogemuste üle. Tunnistusel on imeline jõud. Kui seda antakse alandlikus usus Jumalale, siis läheb see harilikult kuuljate südamesse.

Usu alati Jumalale, kui räägid kellegagi, et ta õnnistab, mida sa ütled. Pea meeles, et ta on sinuza.

Ära ole mahalöödud, kui su sõnu põlatakse ja võetakse vastu vihaga, võib-olla isegi pilkelga ja needmisega. Tuleta meelde, et sarnane kogemus sai osaks ka meie Issandale, ja see veel ei tähenda, et sa ei ütelnud õigeid sõnu, kui neil ei olnud soovivat tagajärge.

Mu sõber, lase mind küsida sinult: On sul harjumus toimida selle kasuliku meetodi järele? Kui on nii, siis soovin sulle palju õnne ja õnnistusi Issanda nimel. Mine edasi, jätkka sellega!

Kui see ei ole seni olnud su harjumuseks, rääkida sarnasel viisil oma Issanda eest, panen sulle südamele, paluda andestust mõõdunud hooletuse eest ja lubada temale, parandada end selles asjas tulevikus ja et algad täna.

must. Üks asi kõitis eriti meie tähelepanu, ja see oli valgusallika väiksus. Meie teadsime, et see tulitorn saadab oma tugevaid kiiri mitme penikoorma kaugusele üle ookeani vete, kuid valgusallik on väike petrooleumilamp. Kindlasti hõõgusukaga. Kuid ometigi ainult petrooleumilamp, mis on oma kindlal kohal liikumata, kesk tulitorni mitmeid klaase.

Väike valgus on ümbritsetud neeglite süsteemist, mis koondavad valgust ja teevad seda tühakordseks. Eriline kellavärk paneb peeglisüsteemi liikuma ringikujuliselt, ning see tekitab erilise „vilgutamise“ mille kaudu merel olijad tunnevad torni.

Peeglisüsteem on majaka valguse tugevus.

Ka päästetud inimene, kelle hing on Jumalast sünnitatud, uuesti, on tulitorni valgus, kus ta näitab selget väikest leeki Tema vaimust, kes võis ütelda: „Mina olen maailma valgus.“ Aga kui väike leek asetatakse üksinda torni kätte, siis ta valgus ei paista kaugele ja teda

hävitatakse varsti. Kui ta aga on ümbritsetud Tema ustavusega ja heldusega, siis on see Tema jõu peeglisüsteem, mis annab valgusele tõsise võimu ja iseloomu. See on seletus, mispärast lihtsad, Jumalale andunud tööriistad mitmel korral on võinud olla suureks vaimulikkus õnnistuseks, ja lihtsad sõnad ning teod, puhtaist, Jumala armastusega täidetud sidameist, võivad kutsuda esile revolutsioone inimeste elus, kus ainult külm intelligents ja mõtterikas sõnadekunst jätis hinge puutumata.

Milne troost ja vaimustus ei poitu siin Jumala valgusekandjale maailmas!

Ja vaata näiteks Jumala töötustele. Ainult lihtsad sõnad ja lühikesed laused. Ei mingsugused sõnade meistritööd. Miline mõju on otsekohestel sõnadel: „Jumala Poja veri puhastab meid kõigest ülekohust.“ — „Paluge, ja teie peate saama.“ — „Mina elan ja teie peate ka elama.“ jne.

(Lõpp 6. lhk. 3. v.)

Mida mõeldakse selle all, et olla päästetud?

Kuidas teinud noor päästesõdur võitis oma esimese hinge rünnakul „Maailm Jumalale“.

MIDA teie õieti mõtlete päästmisega? küsis Maria.

Ta läks mööda tänavat käiskäes oma armsa grupijuhatajaga, keda ta oli õppinud palju hindama.

Väike Maria ei võinud sugugi aimata, kui suur rõõmu sarnane küsimus valmistas noorele päästesõdurile.

Maria ei olnud häast kodust. Põhjus võib-olla oli, et isa ega ema ei tunnud Jeesust.

Sellest ajast, kui Maria tuli Päästearmee grupikoosolekuile, näis temale elu palju valgema. Ta igatses alati pühapäevade järele. Lõunapaiku oli siis grupikoosolek ja kell kuus lastekoosolek. Tal meeldis nii väga laulda kaasa ja plaksutada käsi.

Vahest käskis noorsoo seersant-major poisse laulda üksinda ja palja selle tüdrukuid, ning plaksutada käsi.

Kõik olid õnnelikud Päästearmees; Mariale meeldiks viis kõige enam, kui ta võiks elada sääli.

Täna oli kirjakohrt väga huvitav, ja kui kell helises, et kõik grupid ühineksid, oli neil kõigil kahju minna nii ruttu. Kirjakõhral läbivõtmine kõikide poolt ühiselt oli ka väga huvitav Mariale. Siis võeti ka vastu korjandust ja sooviti neile õne, kellel olnud näda-la jooksul sünnipäev.

Agatäna Maria ei olnud harilik; ta ei tunnud end küllalt õnnelikuna. Grupijuhataja ütles täna midagi, mis sundis teda mõtlema.

Maria oli vaid väike tüdruk, kuid ometi... ta teadis, et ta mitmel korral ei olnud lahke, usaldusväärne, ja... ja, ta oli isegi võtnud sarnaseid asju, mis ei olnud tema omad.

Nüüd teie mõistate küll, mispärast Maria süda oli nii kurb, kõneldes sammu oma grupijuhatajaga.

„Kas sinuga ei ole kõik häas korras, Maria? Mulle näib, et sa oled nii kurb.“

Maria oli kurb; pisarad oleksid võinud ilmuda igal silmapilgul. Mõte, kui ta võiks sarnaneda oma grupijuhatajale!

Ta püüdis olla häa, aga grupijuhataja ütles, et peab saama päästetud kõigest, mis oli halb ja korrupt. Seda ei suutnud Maria mõista õieti, ja see oli põhjus, miks Maria pidi mõtlema nii palju.

Agatäna ei otsustas rääkida selle üle oma grupijuhatajaga.

„Istume veidikeseks siia, Maria,“ pani grupijuhataja ette. Koduteel oli mitu puistikku ning aeda, ja nii nad istusid ühele pingile.

Päästesõdur oli palunud palju selle tüdrukust eest. Ta tundis end erilisel kõidatud tema külge, ja nüüd oli Jumal annud talle aulise

võimaluse. Ta palus eneses vaiksesti, et väike Maria oleks esimest, keda ta võidab rünnakul „Maailm Jumalale“.

„Ja, vaata, Maria, päästmine on Jumala suur and kõigile inimestele ja tema suur töö meie sees. Jumal tahab muuta meie südant ja elu. Meie peame vaid pöörduma tema poole ja kahtesema kõik halba, mida oleme teinud. Kui meie ainult tahame uskuda Jeesust, siis ta andestab meile ja aitab meid.“

On palju poisse ja tüdrukuid, kes meeldi tahaksid olla häid, aga nad harilikult ei või seda, sest nad püüavad teha seda oma jõuga.

Olla päästetud, tähendab, et Jumal muudab kõik nende sees, et ta annab meile uue südame, südame, mis armastab, mis igatses teha hääd ja vihkab kõike, mis halb. Siis saab Jeesus meie ustavaks sõbraks. Me võime minna teema juurde kõigeaga ja tema aitab

Kindral Evangeline Booth

saabus kolmapäeval, 6. jaanuaril Colombosse, Tseilonis, kus mitmed kõrged isikud ühes salvatsioonistidega olid teda vastu võtnud. Õhtul juhutas ta koosolekut sõdureile ja endistele sõdureile Armees ruumides, kus ta manitses salvatsioonistide sõida Jumala juhatusel ja olla väärseid usaldusele, mis neile antakse. Neljapäeva õhtul oli Ahukkanaal saal tulvil ja iga akna kohal oli suur kuuljashulk. Seltsilised ja sõbrad andsid väljendust saadud õnnistustest ja rõõmst ja kahtsuspingil võis näha palju aulisi ümberpöörmissüsteene.

Kindrali saabumisel Kandysese, oli kogu linn liikvel. Inimhulgas täitsid tänavad. Majad olid rikkalikult kaunistatud. Tseiloni kuberner võitis osa koosolekust ja rääkis väga kiiduvaldavalt Armees töö üle. Linna suurim saal oli inimestest täis kiilutud.

Pühapäeva hommikust ja õhtust koosolekut peeti Colombos, kus linna raekoda oli tulvil. Jumal oli auliselt ligi. Kuuljad istusid hingepidamise vaikuses, ja oli väga haarav näha, mil viisil Püha Vaim teutses.

meid. Kas sulle ei paista see auline?“

Ja, pidi Maria nõustuma.

„Kui keegi käib sinuga halvasti ümber, koolis või kodus, võid sa minna sellega Jeesuse juurde. Ta tahab ka andestada sulle, kui oled teinud midagi halba, kui sa aga ise püüad hoolega olla häa. Ta aitab sind ka võitluses kurja vastu. Kurjus tahab nii häameelega pugeeda su südamesse, ja tahab, et teeksite sarnaseid asju, mis ei meeldi Jumalale.“

Maria hakkas nutma. Ta teadis, et ta tarvitab Jeesust, aga kas Jeesus võis ka tarvitada teda?

„Põlvitame ühiselt, Maria, ja palu Jumalal, et ta päästaks sind. Tahad sa?“

„Ja, ma tahan nii väga,“ ütles Maria.

Ja nii põlvitades noor päästesõdur ja Maria pingi juures paludes.

Väike orav puuksal oli ainuke, kes oli veel kaasas sellel koosolekul, ning sügislehtede langemisel vantes ta, mis süäl juhtub.

Nõnda võitis päästesõdur oma esimese hinge rünnakul „Maailm Jumalale“ ja Maria omandas uue, õnneliku südame.

Rõõmuga töö juurde.

KUI kristlased ikka alati kurdavad ja kaebavad, kui nad kõiges ja kõigis näevad vaid ebapiislikku ja seda, mis võib saada kardetavaks, siis ei ole nad usukangelased. Kui neil ei ole meeltemandada kõike ihusat ja hääd, mis isiks kõiges on olemas ja mida ei tarvitse sugugi kaua otsida, siis võib olla kindel, et niisuguse kristlase elus on midagi puudu. Kristlase elus on selged silmad ja tänuvõime rõõmu süda. Nii on see kõikjal. Ja tervel usul on ka värske, lootuslikult rõõms tõumeel. Kellel on heledad, rõõmsad silmad, see näeb kõikjal tööd ja töövõimalusi.

Kellel aga on rühatud ja rikutud süda, see omab lootuslikult ka segased silmad. Ta näeb kõikjal vaid raskusi ja takistusi, ainult ülekohut ja kurje kavatsusi. Ta näeb ka tööd enast hõlga ületamatu müürina, kandamatu koormana ja sellena, millega ometi midagi ei või saavutada. Terve ja rõõmsus usk läheb julgelt mäe juurde, küsides: „Kus oled, hõlga mögi, jäämud?“ Töö juures aga laulab ta: „Töö pole meile raske vaev, mis Jumal koormaks pannud; Ta juures hoovab armu kaev, ta meile rõõmu annud.“ Need on siis kristlased, kellele igapäev vaatab tähelepanuga, paljud isegi aukartusega. Kõigi juures on neil hää kuulsus, et nende usk on õige ja et nad endid näitavad virkade, ustavate ja rõõmsate inimestena. Niisugune tunnistus aitab aga rohkesti kaasa Jeesuse Kristuse kuulutustööle.

Lootmine Jumalale.

KEEGI ema andis hommikul oma kahele lapsele pildiraamatuid ja muid mänguasju mängimiseks, kuna ta ise läks korraldama põõningut.

„Umbes pool tundi oli mõõdund, siis läks üks lastest põõningutrepile ja hüüdis kartusest väriseva häälega: „Ema, kas sa oled süäl üleval?“

„Ja, mu väike sõber,“ oli vastus.

„See on hää,“ ütles väike rahulikult ja läks uuesti mängima.

Natuke hiljem kostis jälle väikesel häälega: „Ema, oled sa süäl üleval?“

„Ja, mu sõber!“

„See on hää,“ ütles laps ja jatkas mängimist.

Samal viisil peaksime meie lootma Jeesusele. Ta on läinud taevasse ja istub Jumala paremal käel. Meie oleme lühikest aega siin maailmas, ja et meie ei oleks täis kartust, räägib tema meiega — just niisama, kui ema rääkis jutustuses oma lastega — nii sageli, kui pöörame oma mõttet palves tema poole.

Mõnda mele rahvusvahelise Päästearmeest.

AUSTRALIA.

Päästearmees algas oma tööd siinses lõuna maailmaosas ilma ettevalmistusest. Kaks Kristliku Misjoni (Päästearmees esimene nimi) liiget, keegi Londoni piimamees John Gore ja Yorkshire ehitusmeister Edw. Saunders, kes olid lahkunud oma kodumaalt, kohtusid Adelaides ja algasid tegevusega ilma kindla kavata. Nad võitsid hingi Jumalale, ning 1881. aastal määrati sinna ohvitseri Londonist. John Gore teenis Päästearmees sellest päle, jõudes adjutandi aukraadini — ta nägi, kuidas töö levine kogu maale, ja võitis osa ka 50-aastasest juubelist, ning omas Asutaja aumärgi. Tähelepanemiseväärne plaadike Botanika pargis näatab koosta, kus peeti esimese vabaõhu koosoleku, ja kus päle selle peetakse igal pühapäeval pälelõunak koosolekut. Ka kindral Evangeline Booth pidas säält ühe tänuandmiskoosoleku oma külastuse ajal 1935. a. Töö levis kiiresti Victoriasse, Uue Lõuna Walesi 1882. a., Tasmaaniasse 1884. a., Queenslandi 1885. a. kuni 1891. ta oli ulatunud üle kogu maa. Melbourne võitis eriti ette sotsiaaltööd (1882) „Vanglate brigaadiga“, vallandatud vangide koduga ja „Varjupaigaga langenud õdedele“. Nimetatud tööl oli suur edu. Aastal 1893 Victoria valitus palus Päästearmeed organiseerida kodusid poistele ja tüdrukutele, reformatsiooni astusid alaealistele — ja samasugune töö leidis pinda ka teistes osariikides. Austraalias alati ka esimeseks kodudega töörahvale. Ohvitseri teenistusele Indiasse saadetud välja Austraaliast esmakordselt 1884. a. Hiljem Austraalia saatis pioneerohvitseri ka Põhja-Hiinasse (1916); samuti ka Lõuna-Hiinasse mõeldud aastal; Austraalia ohvitserid on saadetud ka Jaavasse, Lõuna-Aafrikasse, Koreasse, Kenyassee, Indiasse ja Lõuna-Ameerikasse. 1921. aastal jaotati 100 kaheks territooriumiks — Põhja ja Lõuna.

Korpused on avatud linnades, alevites ja külad, kuna kausmaid kohiti külastatakse, kas ratsutades hobusel, sõites jalgrattaga või autoga.

Sotsiaalseid probleemide lahendamiseks on palju agente ja hästivarustatud kodusid poistele ja tüdrukutele, võrrestitamajad rändavale ja vanadekodud. On olemas n. n. Halastuse liit, mis töötab käskkõdes kohtuga. Armees aitab nii mees- kui naisvange sel ajal, kui nad veel kannavad oma ka-

Lahing kestab jätkuvalt.

TALLINNA 1.

Uus aasta algas diviisi komandöri major Lockyeri külaskäigu-ga. Uue aasta päeva hommikul kogunes ühisele pühenduskoosolekule, millest võitsid osa kõik Tallinna korpuste ohvitserid ja sõdurid. Koosolekust ei võtnud mitte üksi osa salvatsioonistid, vaid ka harilikud koosolekukülastajad tundsid rõõmu eesõigusest olla ühes ja pühendada end eelseisvaks aastaks jälle Jumalale. Koosolekul oli tunda Jumala ligiolu. Koosoleku lõpul ruttas seltsilisi ja sõpru pühenduspingile, et pühendada end uuesti ja töötades tulevikku teha paremini.

4. jaan. pidas major Lockyer loengu „William Booth'i elu“ valguspildidega, näidates mitmesuguseid juhtumisi asutaja elust, tööst ja selle tagajärgedest. Selgeid võime näha teda läbi minevat mitmesugustest raskustest ja vastuseisust, kuid omades kindla usu Jumalasse ja sügava armastuse hingede vastu, võis ta tulla kõigest läbi võitjana. Oh, et tema elu võiks mõjutada püsivalt salvatsioonistid.

11. jaan. külastasime Seevaldi haiglat. Väikesesse saali oli kogunenud hulk, kes mitmesugustel põhjustel on kaotanud kõige tarvilikuma inimesele ja toodud siia sellesse kurba asutusse. Võime laulda neile ja tunnistada Jeesusest, parimat sõbrast ja abistajast. Usume, et külvatud seeme võiks vilja kanda igavikus.

S. Muusekants.

TALLINNA 2.

Kõige enne peame Jumalat tänama mõeldud aasta eest. Olime mõnigi kord tunnud raskusi, kuid tänu Jumalale, kes kõigest läbi

Tänamatus sõbralikkuse tasuks.

Ühel päeval, kui hunt sõi lõunat, neelas ta alla kundi, mis aga jäi peatuma kõrri. Hulgrudes käis ta ringi, paludes loomi aidata teda ja lubades suurt tasu sellele, kes tõmbab välja kundi. Lõpuks

ristust ja kui neid vallandatakse! Armees ohvitserid on ka määratud vangla vaimulikkudeks ja mitmed vangid on saanud päästetud ning võetud vastu Päästearmees liikmeteks. Queenslandis meil on talu kolonil sisserrandunud poistele, kus neid õpetatakse harima maad, ja on Queenslandi valitsuse järelevalvel.

kandis ning aulis võite andis. Käesoleva aasta võimsame vastu põlvedel, Jumala ees palves olles, paludes Temalt armu ja juhust uueks aastaks. Pühapäeval, 3. jaanuaril külastas meie korpust diviisi komandöri major Lockyer, juhataes kolm koosolekut. Pühituskoosolekul põlvitaisid 10 hinge kahetsuspungi juures, otsides ja paludes Jumalalt uut armu ja väge võitluseks kurjuse ja patu vastu. Pälelõunane sõduritekoosolek oli vaimustav igale seltsilisele. Öhtusele koosolekule ei olnud ruumi kõigile tulijale, ning mitmed pidid tagasi pöörduma. Rahvas kuulas tähelepanuga diviisi komandöri mõjurikast kõnet.

Pühapäeval, 10. jaanuaril oli pühapäevakoolilaste auhindade väljandmine, mitmed lapsed said ka I auhinna osaliseks, sest nad olid kogu aasta osa võtnud pühapäevakoolist.

Seltsilised on mõned korrad külastanud kõrtse ning süäl „Sõjavägede“ miinud, rääkinud joodi-kuile sellest rõomust, mis leidub Jeesuses Kristusena, mitmed neist on hiljem külastanud meie koosolekuid ruumis.

Nii usume, palume, töötame ja võidame, küll siis parim aeg ootab ees.

K. Nurmela.

TALLINNA 3.

Võita kurjusevägesid tundub vahest nii raskena. Aga siiski meie kogemus on olnud, et kui oleme Jumala abiga astunud võitlusesse saatana, siis oleme murdnud pürgukante.

Oleme tänujulid Jumalale nende mitmesuguste võimaluste eest mõeldud kuul. Meil oli suur rõõm, kui võime viia sõnimeid

piika, saleda kaela ja nokaga kurg nõustus täitma seda ülesannet. Ta pistis oma piika noka hundi kõrri ja tõi kundi välja; kui ta aga mainis tasu, ütles hunt naerdes: „Sa võid olla õnnelik, et ma ei hammustanud sul otsast pääd, kui see oli mu suus.“

Mõned inimesed ei oska ial olla tänujulid neile ülesandatud lah-kuse eest.

Lugege meil litvitage
„SÕJAHÜÜD“.

Jeesusest, külastades mitmeid paiku maal, eriti just rannakülad. Oli rõõm näha kogunemas suurt hulka rahvast igale koosolekule. Jumala abiga võime rääkida ja laulda neile Jeesusele kui meie Päästjast. Igal koosolekul oli hää vaim ja paljude hinged said õnnistatud. Mitlem pool oli huvi ja vaimustus nii suur ning sooviti, et meie jälle varsti võiksime neid külastada.

Meie usume, et see töö, mis on tehtud, ja tõeterad, mida võime Jumala abiga külvata, on lange-nud hääle maale ja kannavad kord vilja.

Meie usaldame kõik usus Jumala kätte ja tahame edasi minna võideldes ja lauldes: „Päästjat Eesti!“
H. Panso.

TARTU.

Talvel külmaga on vaesus ja puudus tunduvalt suurem. Rõõmu võis näha nende palgel, kes olid osalised pakkide saamisel meie korpuses. Rõõmsad laulud, teelaud, säravad kuused panid ker-kima vanade rinnat, et hingata sisse nii palju kui iganes võimalik, et säiliks need tunded kauem — ka viia kaasa kodusse.

Pühadel jagati rõõmu nii palju-dele — koosolekuid oli palju, inimesi osa saomas Jumalalt saade-tud kingist — õnnistepäest.

Viimasel pühäl õnnistati kaks lapssõdrit, ning koosoleku lõpul olid hinged kahetsuspingil.

Lastejõulupeul oli rõõmu ja elu, ka täiskasvanud said osa sellest, jälgedes laste ettekandele. Eriti rõõmsad olid lapsed, kes said esimesed auhinnad.

Major Lockyeri sinivillimeed oli õnnistuseks. Valguspildid ütlesid nii mõndagi tõe Armees asutaja elust ning tööst. Ku uue aasta vastuvõtu koosolek oli liigutat.

Uue aasta hommikul põlvitaisid seltsilised kahetsuspingil, usume antud ohvri järelduseks suuremaid võite korpuses.

H. Eimann.

RAKVERE.

„Võidelda ja võita,“ on meie motto Rakveres. Jumal on selleks meid kutsunud võitlema kurjusevägede vastu, et patuvangid võiksid vabaneda saatana orjusest. Mõeldud kuul oli meil rõõm näha endi keskel diviisi komandöri major Lockyeri ühes kapten Lutheriga. Jumal tarvitas küllalisi suureks õnnistuseks meile kõigile. Koosolekuid oli külastajate arv suurem kui mahutat meie ruum, sellepärast osa külastajast pidi tänaval kuulama. Koosolek valitses hää vaim ja pääste-vanker veeres edasi. Halleluujat! — Mitmed otsisid Päästjat ja nad leidsid Tema.

Oleme võinud vastu võtta uusi võitlejaid meie ridadesse võitlema aasta esimesel kuul. — Saatan peab langema. Tahame edasi minna võitluses saatana vastu, ja meie Jumal ei jäta meid. Tema päral on võit.
A. Hõbelaid,
proovilind.

LAULUD.

1.

1. Aegade lainetest üle, oh et ju jõuaks ma. Ülesse Sioni mäele, kus rahus saad hingata! Tormid ja mardud maailmas möllavad hirmasasti; Teekäijal pisarad silmist voolavad järjesti.

Siloin, auline maa, kus minu kodu on! Hinges igatsen ma, millal su laulda saan. Inglise ootavad ju rändas aujärje ees. Kurbustus häda on läinud mööda siäl igavest.

2. Surmajõe kaldale jõudes, näen oma isamaad, Kui viimne võitlus on möödus, Siis võitja aukrooni saab. Inglise laulud nii armsalt kõlavad trooni ees, Sinna ma ruttan nüüd kiirelt, pea olen Sionis.

2.

R. M. 385.

1. Astu töö eest, vanaest võida väes, Päästaja vere sees jõul sul on! Kilpi tõstame, vahvalt võitleme, Jumal ise viib meid võidule.

Üles, julgelt, ühineme sõtta, Meie lipu kõrgel! tõstame! Rõõmsalt, vahvalt hüüdkem: ho-sianna! Lahingusse kindlalt astume.

2. Julgelt edasi, saame võidule, Tema tõotus kindlaks jääb. Jumal saadab meid, Tema päralt võit, Tõstke risti lipu kõrgele.

3. Kõigevägevam, Isa auline, kuule palvehääli, aita meid! Päralt võitlust me koju jõuame, Saame hingata Su rinnu na'al.

3.

1. Nüüd käib me maa üle auline päästmisevoog Ja patused pööravad Me Jeesuse juurde, kes päästas neid võib. Oh, käid sina nendega? Oh, käid sina nendega? Oh, käid sina nendega? Oh, käid sina nendega?

2. Nüüd väike hulgate palves ja ootuses on Ja neile ta ilmub veel. Ja Vaimuga täidab neid, suur nende õnn. Oh, käid sa ka palve teel?

3. Suur hulk sääl seisab ükskord taeva aujärje ees, Uut laulu sääl laulab ta, Kuldakandil neil käes, valgeis riites nad. Kas oled sa sääl kord ka?

Oh, saada nüüd, palun ma, Su voog minu üle ka! Su päästmisevoog lase tulla just nüüd, oh Jumal, mu üle ka!

4. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

5. Kui torm ja laine möllavad Ja hidaot meid hirmutab, Kui mured suureks lähevad, See kaljukindlalt seisma jääb.

6. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

7. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

8. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

9. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

10. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

11. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

12. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

13. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

14. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

15. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

16. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

17. Me kalju alus Jeesus on, Ta päälte tootame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannab meid.

5.

1. Tootused ial ei peta, Igavest seisvas nad. Verrega kinnitas Jeesus kõik, mis ta lubanud.

Põlegu maa ja taevas, Kadu-gu kõik maailmas — Näed, kui jääd usus kindlaks, Tootused seisvas veel.

2. Tee nii, kuis Abraham teinud, Taeva pool' vaata sa. Lugesdes tähti sa märkad, Kasvab usk, lootus ka.

3. Usu, kui pimedus piirab, Päike ei kustunud veel. Päästmise hommik nii selge, Kõidab ju pea su teel.

4. Usu, kui targa sind küsib Maailm nii kurjasti, Jumala Foeg käib su seltis Tulises ahjusti.

5. Usu, kui sõbrad kõik lahvavad, Usu, et truusti Jeesus, su sõber, sind saadab Maailma otsani.

6. Usu, mis iaal sul juhtub, Pea oled kodumal. Kõik, mis siin usku-sid, lootsid, Igavest näed sa sääl.

6.

1. Pihhal ristiteel koju lähen ma, See iksti viib elusse. Kui ma seisma jään, Ehk kui kõrval läen, Ei siis jõua ma sihile.

2. Aninult ristiteel koju viib : : Nüüd ma selgelt näen, Kui ma koju läen, et ristiteel koju läen.

3. Tahan rutata verejälgedes Nüüd aegsasti edasi, Kuni sinna saan, Kus kõik õndsaid näen, Kes siin võidelnud truusti.

4. Maha jätan sind, mässav maie tee, Sest igavest lahku ma, Sest ei ülesse Taevarõõmuse Kut-sub Issand mind hingama.

7.

1. Mu lõbud olid patused Maailmas elades, Kuid siis mu vaadet valgustas Sääl Kristus — Pihha Tall.

Ah, Sa Isa Pihha Tall, Sa oh-ver Kolgatat, Kes ristil olid surmani, Et teha mulle hääd.

2. Kui üks patune sünni uuesti, : : Siis on rõõm : : Kui ta valguses kõnnib julgesti, : : Siis on rõõm : :

3. Kui üks rändur seisab jõe-kal-dal pääl, : : Siis on rõõm : : Kui ta rahumale kord jõudnud tääl, : : Siis on rõõm : :

9.

1. Kõigud elumeler usulaevaga; Kardad, et pea laintesse pead vajuma — Arva kokku õnnistused — näha saad: Kindlasti teel Jeesus tormi vaigistab.

Arva kokku õnnistused sa, Kindlas usus, suure hoolega. Arva kokku kõik, mis Jumal teinud, Ja ta armastusest imetle-ma pead.

2. Kõnnid kurbuses ja mures — rõhutud, Tundur rida, nii raske, oled koormatud. Arva kokku õnnistused, mis sa saad — Rõõmupisarad siis silmist voolavad.

3. Kui sa näed, kuis teised vara koguvad, Meeles pea, et Jeesusest sa kõike saad. Valikelt arva õnnistused — kindlalt tee: Keegi taeva kaduvusega ei saa.

4. Kui sa kohtad varjudega eluteel, Looda Päästajale, siis rõõmsaks saab su meel, Arva siis ka õnnistused hoolega — Koju, rahuriki kord sind kannab ta.

10.

1. Räägi, oh armas Issand, räägi, Sind kuulen ma! Teha Su tahtmist tahan, Issand, mind õpetal! Kui tormidest ma murdan, Su poole hüüan ma — Siis rahu, rõõmu leian, Sa viid mind trööstida.

Räägi nüüd armastuses, Issand, mu vastu! Tröösti mind kurvastuses, tormid kõik val-

KOORID.

1. Nii meid Jumal armastanud, Et ta ainusindud Poega and; Et kõik, kes teda usuvad, Ei pea hukka saama, : : Vaid igavest elama : : Igavest elama.

2. Vaat', Päästja haavad lahti Sinu eest, oh patune. Vaat' Päästja haavad lahti, Sinna põgene.

3. : : Mu patud võetud mult kõik : : Kui andestust sain, Au Jumalal; Mu patud võetud, Mu loob.

4. Vere läbi, vere läbi On su hing sääl puhastud, Patukõitest vabas-tud? Vere läbi, vere läbi — Oled õnnis, päästatud, vere läbi?

5. : : Issand, tui laiail loitku : : Minu sildame!

6. Hüüdkem rõõmsalt „halleluu-ja!“ Marssides kõik mööda teed. Laulgem tunustavast käest, Mis meid päästnud patuväest, Jeesus õnnelikuks alati meid teeb!

7. Oh, kuis minu sõda hüüab: „Halleluuja!“ Võidurõõms hüüd, Jumalale nüüd. Oh, kuis minu sõda hüüab: „Halleluuja!“ Kui ma näen tui hinge risti all.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblitekstid veebruaris.

Matt ev.

1. E.	1:18—25	15. E.	7:13—20
2. T.	2:1—12	16. T.	7:21—29
3. K.	2:13—23	17. K.	8:1—13
4. N.	3:1—17	18. N.	8:14—22
5. R.	4:1—11	19. R.	8:23—34
6. L.	4:12—25	20. L.	9:1—8
7. P.	5:1—12	21. P.	9:9—17
8. E.	5:13—26	22. E.	9:18—26
9. T.	5:27—37	23. T.	9:27—38
10. K.	5:38—48	24. K.	10:1—15
11. N.	6:1—8	25. N.	10:16—31
12. R.	6:9—23	26. R.	10:32—42
13. L.	6:24—34	27. L.	11:1—15
14. P.	7:1—12	28. P.	11:16—30

PALVEAINED.

- Veebr. 7. India ja Tseilon,
 „ 14. Armeed kirjanudus,
 „ 21. Meie eneseärasalgamise nädal.
 „ 28. Jaapan ja Korea.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEJATE NIMESTIK

Nr. 90 — jaanuar 1937.

OHVITSERID.

Ltn. A. Tennen 65, kapt. S. Muusekang 63, ltn. H. Panso 61, ltn. J. Padar 54, ltn. A. Hõbelaid 40, kpt. K. Nurmela 25, kapt. J. Matveus 25.

ALLOHVITSERID JA SÕDU-RID.

Sõd. Hausvalter 80, seers. F. Leeman 50, envoi L. Bakul 40, nekr. Vistinghausen 40, seers. A. Kroos 35, seers. L. Rattik 30, k.-k. H. Pärn 30, sõd. J. Tennen 30, seers. J. Kanter 27, seers. E. Viikman 25, sõd. M. Rosenberg 25, k.-k. E. Kõll 25, nekr. R. Kõrm 25.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Teilmise hind postiga aastas 1 kr. 25 s, ½ a. 70 s. Üksiknumbr 1 kr.

Ilumisaeg: 1. veebruaril 1937.

Vastutav toimetaja: kapt. L. Luthér.

Väljaandja: Päästamee.

Kas loete esimest korda „Sõjahüüdu“?

PÄASTEARMEE on ühendus inimestest, keda Kristuse armastus sunnib kuulutama päästmist ja pattude andeksandmist Tema ohvri läbi ristil. Nad lähevad kõikjale ja kutsuvad kõiki: „V a a d a k e, kui armuline on Issand!“

Sellepärast küsin sinult isiklikult, armas lugeja: „Kuidas on teie sinu hingega? Oled sa ette valmistatud igavikule?“

Päästearmee usub, et kõigile, niihästi parimaile kui ka halvematele on olemas päästmise võimalus, — kui nad tahavad seda vastu võtta.

Nõrkadele ja langenuile ulatab ta abiandva käe. Võtab ka võimaluse järele õnnetuks oma varjupaika, et neist teha jälle kõlblikke inimesi.

2. Ma nägin Teda ristipuul, Tiis surmavalu, verd. Kui tüme pilv mind kattis sääl, Nii seistes risti all.

3. Mu viimse hingetõmbeni mul meeles Tema pilk, Ta surmas nägema ma süüd, — See südamesse liiks.

4. Ja teine pilk mul ütles: „Laps, Mul anna südame. Mu veri sindki lumastas, Ja surm viis elule.“

8.

(Rootsi lisa 328.)

1. Kui üks patune pöörab patust end, : : Siis on rõõm : : Kahetsedes ta armutrooni! tul'n'd, : : Siis on rõõm : :

Taevainglid rõõmustavad, Kuld-sed kandlid kõlavad, Kui üks patune on tulnud Kahetsedes armule.

gista! Vaata, Su ristil ette põrnusse vajun ma, Paranda murtud südant, tröösti ja jahuta!

2. Tuhanded häiled hüüavad: Issand, oh hoia mind, Et siin maailmas marus kuuleks ma ainult Sind. Sa ükski viid mind läbi ja õigest juhataid. Kui Sa mul oled ligi, kahju ei kardama.

3. Kuulasin tihti teisi — kõik nad mind petsid siis. Võideldes hädas, mures, leidsin end unustud. Nüüd tahan risti kanda, okastad kõndida. Tervelt end Sulle anda ja Sinust õppida.

4. Olen kord otsustanud, Issand, Sinu elada, Ja sinu pühas jälgis alati astuda, Siruta käe mul, Issand, kui laintes vajun ma, Et võin Sul vilja kanda, ainult Sind austada.

Mis kasu on inimesel,

kui ta kogu maailma võidaks, aga oma hingele kahju teeks?